

Mustármag

Az ókori világban általánosan ismert, igénytelen konyhakerti növény magva.

Bár gyakorlatilag nem a mustármag a legkisebb mag, kicsinysége miatt azonban mégis közmondásossá vált. A mustárbokor átlagos magassága elérte a 1,5 m-t is. A Genezáret-tó vidékén azonban nem volt ritka a 3-4 m. magasságú bokor sem.

Amikor Jézus ezt a példázatot elmondta, akkor közel és távol láthatók voltak a mustárbokrok, ágaik között madarak röpködtek és csicseregtek.

Hallgatói számára az akkor érzékelhető környezetből vette a példát a tanításához.

Az Őt figyelő farizeusok megvetően kezelték Jézust, mert Benne csak az egyszerű ácsmester fiát tudták látni. Mivel ők a Messiástól Izráel szabadítását várták, ezért erre a feladatra alkalmatlannak ítélték Jézust. Ahogy a kicsi mustármagból sem nézi ki senki, hogy milyen nagyra képes felnőni.. Ez a példázat Isten figyelmeztető üzenetének volt szánva arra, hogy:

- Senki se hagyja magát megtévesztetni a Messiás szerény külsője miatt.
- A lényeg az, hogy állandóan és folyamatosan fejlődjön és növekedjen.
- Senki se essen kétségbe, ha kezdetben csak a tanítványok szegény, műveletlen és kisszámú csoportját látja.
- Senki se csüggedjen, ha a szívébe hullott isteni magból fakadt új élet kicsinek és jelentéktelennek tűnik.

Jézus célja ezzel a tanítással az volt, hogy bemutassa az Isten országának szerény kezdetét. Végső soron Jézus a tanítványait is szeretete volna megnyugtatni a kezdeti kilátástalanság miatt, hogy bízzanak a végső sikerben, és diadalban.

Bízzanak a mustármagban, a remény titkában, amely éppen ezt a földileg oly szegényes kezdetet árnyékolja be.

A tanítványok megélték az elhalt búzamazag feltámadását, és szemük láttára kezdett a szegényes magból a keresztény misszió mozgalmában erőteljes fa sarjadni, amely már az egész földre kiterjesztette ágait.

Mi ma sokkal inkább megint a kérdezők és nyugtalankodók oldalán állunk. Jézus felelete nem nagyon fér a fejünkbe. Igaz, a mustármagból kinőtt fa még itt áll, de úgy tűnik, ősziessen fáradt és lombtalan. Lassan, de biztosan mintha kiszáradna. Az ég madarai eltűnnek róla.

Feltámad az aggodalom: úgy látszik, ennek a fának sincs külön sorsa, mint annyi másnak, amely a történelem folyamán felnőtt és újból kiszáradt. Ez sem az örökkévalóság ültetvénye, hanem megvan a maga ideje, - egykor fiatalos erővel a magasba nyúlt, égnek emelkedett, most pedig itt az elszáradás, a búcsú őszi órája. A fa itt áll, de nem látszik rajta a jövő ígérete. Reménytelen.

A példázat tehát a másik oldalról megint érvényét veszti? Vagy ahhoz, hogy megértsük, inkább vissza kell térnünk a kezdethez? Jézusnál a hangsúly nem a fán, hanem a mustármagon van, amely minden jelentéktelenségében is a reményt képviseli.

A valóságban az Egyház mindig mustármag marad. Számára egyszerre van nagypéntek, húsvét és pünkösd. Nem olyan, mint a növény, amelynek a mag csak a csírája.

Neki a Kereszt nem távoli kezdet, hanem állandó jelenlét. Mindig újból átéli a nagypénteket, mint ahogy mindig újból átélheti a húsvétot is. Az Egyház egész történelmén keresztül mustármag marad.

Mindig a Szentlélek megfoghatatlan erejéből él, sohasem szervezetének időközben kifejlesztett hatalmából. Talán a mai óra áldása, hogy kényszerülünk újból felismerni ezt. Mert azt hittük: az Egyház most már olyan hatalmas lett, hogy pusztán emberileg nézve aligha lehet kiütni nyeregből.

Most már tudjuk milyen könnyen szétfoszolhat az ilyen elképzelés. Talán kellett, hogy "sok nehézség" érjen bennünket, érje az Egyházat, hogy újra megtudjuk miből él, - ma is a mustármag reményéből, nem pedig terveinek és struktúráinak erejéből.

Mitől és hől indul meg az elvetett mustármag élete? Hat, anélkül hogy bármit is észrevennénk belőle.

Az Isten országa lenyűgözően nagy lesz – A gyermekek nőnek. A növekedés lehetősége Isten teremtett világának egyik nagy titka és csodája.

A mustármagról szóló példázat egyaránt vonatkozik az Isten országa növekedésére és az ember hitének növekedésére.

Az Isten országához való tartozás, hatással van az egész életre és minden helyzetre. Nemcsak a vasárnapi vagy időnkénti bibliaórán, hanem a játékban, a barátokkal való érintkezésben, a pénzügyekben is.

Mert az emberben ilyen az Isten országa, mint egy picike kis mustármag. Szinte alig látszik. Van, akiben szinte egyáltalán nem látszik sem Isten, sem az Ő országa.

Ha gondozod, ha magadba, a szívedbe elülteted Istent és az Ő Országát, akkor kezdetben még jelentéktelen, nem sok mindenre lesz hatással, alapvetően ugyanaz maradsz, mint voltál.

De ha elülteted és gondozod, táplálsz a szívedben az Isten ismeretét, az Isten Országára iránti vágyakozást, akkor növekedni fog, egyre nagyobb lesz, és a végén még a környezetére is hatással lesz, árnyat fog adni, megpihenést.

Vannak ilyen emberek, akiknek jó a közelében lenni, mert hatással vannak rám, jó hatással: megnyugszik a lelkem, ha beszélgetek velük, lecsendesedik, szinte felüdülök, amikor Istentől beszélnek.

Vannak, akik viszont nagyon tudják mondani, hogy Isten milyen fontos az életükben, csak nem látszik belőle semmi. Pedig egy-egy kis mustármagnak évek gondozása után már terebélyes fának kellene lenni. Olyannak, aminek minden szóra, cselekedetre, hatása van.

Ha gondozod magadban az Isten Igéjét, az Isten Országára iránti szeretetet, várákórást, vágyakórást, akkor annak évek múlva olyan nagynak, olyan meghatározónak kellene lenni az életedben, hogy szinte másról sem tudnál beszélni, mindig az Isten iránti szeretet, mindig Istenre mutatna az életed, akinek a mustármagja a szívedben van és nőttön nő immár évek óta.

Vannak, akik sok év krisztuskövetése után is olyan tökéletesen tudják leplezni, hogy Istenhez bármi köztük van. Alig látszik, h. bármi köszönni valójuk van, h. Isten csodát tett az életükben, h. Isten bármilyen fontos szerepet játszik abban, hogy valamit elértek, hogy szinte nagytóval sem látható, hogy Istennel kapcsolatban vannak.

Elraktározzák magukban azt a mustármagot és nem engedik növekedni, mert akkor nehezen rejthető el. Jézus azt mondja: Nem lehet elrejtteni a hegyen épített várost, a gyertyatartót nem lehet véka alá tenni, a mustármagnak pedig nőnie kell, hogy bárki találkozik velünk, ha addig nem is tudott semmit sem Istentől, meglássa és megértse, hogy nekünk viszont Istentől szól az életünk. Őrá mutatunk, Őneki adunk hálát és nem is tudunk, akarunk másról beszélni, csak az Ő szeretetéről.

Mondd. Aki találkozik veled, aki ismer, és aki nem ismer, akivel beszélsz, aki a közeledbe van, vagy akit a véletlen sodor a közeledbe: észreveszik-e már a te mustárfádat?

Esetleg árnyat ad-e, netán még megnyugvást is másoknak? Nem félsz-e hogy rákérdeznek: „Mondd, mi az, ami annyira látszik benned, az a különös dolog, különös erő, ami úgy növekszik benned?

Vagy inkább elrejtendő méretűvé kicsinyítetted, amit bármikor el lehet rejteni, ha kellemetlen esetleg, vagy valakit zavarnál vele?

A mustármag ott van a szívedben? De mégsem észrevehető? Akkor bajban vagy. Nem azért kaptad, hogy megőrizd, hanem hogy növekedni engedd, mígnem terebélyes fává lesz, a folyamatos táplálástól, amit ne félj, hogy ha észrevesznek, ne félj, hogy ha megszólhatnak, ne

félj, hogyha szemet szút egyeseknek, mások viszont megpihennek majd, árnyat kapnak majd, megnyugvást és békességet.

Mert ezért bízta ránk az Isten és ezért kaptuk kegyelemből a hitet, mint mustármagot, hogy ne rejtegessek, hanem az egész életünket meghatározza és mindenki észrevegye, az is, aki ismeri az Istent, de még inkább az aki addig nem ismerte.

Nem kell szemérmesen rejtegetni, hiszen másnak arra van szüksége, hogy a lelke megnyugodjon, megpihenjen Isten Országának árnyékában, amit nekünk kell hordoznunk.

Hiszen Isten országát jelképezi az a kis mustármag bennünk, Isten országa az, ami nagyra lesz bennünk, nagyobbra mint mi magunk vagyunk, mígnem előbb utóbb már nem önmagunkról, hanem Istentől és az Ő országáról fog szólni az egész életünk, a szavaink, a cselekedeteink.

Egy kislány egyszer megkérdezte: „Mit jelent az, hogy a Menny olyan, mint egy mustármag, de aztán nagyra nő?”

Így válaszoltam: „A magok picikék, de nagyon nagyra nőnek. Amikor valami jót teszünk valakivel, például kedvesek vagyunk hozzá, kis dolognak tűnhet nekünk, de neki lehet, hogy sokkal többet jelent. Ha sok ember teszi ugyanezt, annak még nagyobb a hatása. Tehát valami, ami eredetileg nagyon aprónak tűnt, végül valójában segít, hogy a világ jobban hasonlítson arra, amilyennek Isten tervezte, és rengeteg ember számára sokkal jobb hely legyen – ezt jelenti Isten Országának építése.”